

[Lissa Mathiasen]

nemarbejdet end SFs forslag – ikke selvmodsigende ved at give vedtægtsfrihed, men samtidig forudsætte, at boligministeren skal godkende vedtægterne – et alternativ, som sigter bredere og giver de økonomiske rammer, der skal til, for at det kan lykkes.

Agnete Laustsen (KF):

Filosofien bag SFs forslag om overtagelse af lejemål, B 83, nemlig at der ikke i længere tid end højst nødvendigt skal stå tomme boliger, kan vi nok alle være enige om. Adskillige – og desværre også meget ubehagelige – episoder har også vist, hvorledes en sådan situation kan misbruges, og gentagelse heraf er der vist ikke nogen der ønsker.

Nu er det jo så simpelt at sige, at 9 måneder – det er den tidsfrist, SF foreslår for overtagelsen – er lang tid, og at når den tid er gået, bør der ske noget. Men helt så simpel er situationen med de tomme huse jo ikke. Det var også hr. Svend Andersen lidt inde på.

Selvfølger er udbredt bureaukrati, svigtende samarbejde mellem forskellige offentlige myndigheder, ikke mindst i København, og forkert planlægning skyld i meget. Men proceduren bl.a. i byfornyelsessager, især med hensyn til anvisning af erstatningslejligheder, hvor en lejer kan afvise op til tre tilbud, gør jo, at en ejendom godt kan stå tom med undtagelse af bare én eller to lejligheder, og det komplicerer naturligvis en nedrivning, hvis en sådan er påkrævet for det nye projekt.

For nylig blev en villa i Hellerup på ny besat og på ny ryddet. Det er et hus, der bestyres af skifteretten som led i et konkursbo, og det står følgelig tomt under denne behandling. Men det er jo en del af boets værdier, og det kan derfor ikke sådan uden videre skifte status. Andre gode grunde kan let angives – som sagt også adskilligt flere dårlige – men vi må naturligvis tilstræbe, at disse reduceres.

Når vi har erkendt, at målet er det rette, må vi imidlertid fra konservativ side sige absolut fra over for midlerne til at nå det. Vi kan under ingen omstændigheder acceptere den selvtaget, forslaget er udtryk for, og jeg er af den faste overbevisning, at de husbesættelser, vi har været udsat for, i lige så høj grad er udtryk for en politisk manifestation

og et samfundsoprør som for reel boligmangel. Det forhold, at kun tre af BZerne i Ryesgade overhovedet var tilmeldt med bopæl på denne adresse, giver jo også et fingerpeg herom.

Om de to næste forslag, der begge vedrører beboerdemokrati, skal jeg kun sige, at vi finder de gældende og jo ganske vidtgående regler tilstrækkelige, og at vi derfor må afvise den foreslåede udvidelse.

Vi afviser kort sagt de to sidste forslag, ligesom vi afviser det første, og jeg taler i denne forbindelse også på Kristeligt Folkepartis vegne.

Bente Nielsen (V):

En ting kan jeg være enig med forslagsstillerne i, og det er, at det er ubehageligt og meget problematisk, at vi ser mange boliger stå tomme i lang tid rundt omkring.

Det er jo specielt et problem i forbindelse med sanering og byfornyelse i Københavns Kommune, og så er det jo, at man kunne få sig selv til at spørge, om det er Københavns Kommune, der ikke forstår at administrere denne i øvrigt udmærkede lovgivning godt nok, og om det så ikke var dér, man skulle sætte ind, i stedet for på den måde, som forslagsstillerne har beskrevet.

Når jeg siger det, så er det jo også, fordi det er typisk, at hvis boligudvalget eller boligministeren spørger Københavns Kommune, hvor mange tomme lejligheder der er, så kan man ikke engang få et svar; man kan ikke engang få et svar, selv om man rykker både 3 og 4 gange. Det kunne jo være, fordi det åbenbart er noget, som Københavns Kommune med overborgmesteren i spidsen ikke rigtig bryder sig om at tale om.

Så vist er der problemer, men det mener vi bestemt ikke gør, at man kan gå til selvtaget og anarki, sådan som SFs forslag er udtryk for. Tværtimod må vi prøve, om vi kan få lavet nogle bestemmelser, som selv Københavns Kommune skal rette sig efter, så vi får en mere glidende og hurtigere sanerings- og byfornyelsesprocedure.

Om B 84 skal jeg sige, at det lyder jo umiddelbart ganske fornuftigt, når man siger, at lejerne i de kommunale ejendomme skal have samme rettigheder som lejerne i de almennyttige boligselskaber. Men her glemmer man jo, at kommunen er behandlet som en